

דף ח.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רסז פעיף פב

פב. צח. המוכר עבדו לחוצה לארץ או לסוריא או לעכו יצא לחירות וכופין את רבו השני לכתוב לו גט שחרור, ומפסיד הדמים ^ב ואפי' אמר אינו רוצה להוציאו לחוצה לארץ וישתעבד בו בארץ ישראל, אין שומעין לו ^ג.

הגה: ודין זה נוהג גם בזה"ז ^ד.

דף ח:

עין משפט ד.

יו"ד סימן רסז פעיף נו

נו. סה. המוסר גט שחרור לעבד ע"מ שישתחרר בבי"ד לא שנא אם כתב לו עצמך ונכסי קנויים לך, לא שנא אם כתב לו כל נכסי קנויים לך. הרי עצמו קנה ע"פ דיבורו שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם ^ה, אבל הנכסים לא קנה ^ו עד שיתקיים השטר בחותמיו.

עין משפט ו.

יו"ד סימן רסז פעיף נו

נו. סו. הכותב כל נכסיו לעבדו יצא לחירות שהוא בכלל הנכסים, וקונה עצמו בכלל הנכסים, אבל אם שייר האדון מקצת הנכסים ^ז בין

^פ. ואפי' אם עדיין לא נתן הדמים אלא קנאו במשיכה או בהגבהה או בחזקה צריך ליתן למוכר מעותיו, אע"פ שצריך לשחררו דהיכא דאיכא איסורא קונסים, והדמים הם חוב על העבד וחייב לשלם לו כשיהיה לו.

^צ. דחיישינן שמא ישדל אותו להוציאו אח"כ לחוצה לארץ. ש"ך ס"ק קי"א.

^ק. וכ"כ הרמב"ם וגם השו"ע בסעיף פ"ד, ודלא כרבינו חיים בתוס' ד"ה הוא אומר בסוף כתובות ק"י ע"ב.

^ר. כמו שהתנה עמו דצריך לומר כן ע"פ התנאי.

^ש. כי לא תיקנו דמהני בפני נכתב וכו' במקום קיום ב"ד אלא לענין איסורא כמו גט, אבל לא להוציא ממון דבזה הוי כמו שאר שטרות שצריך קיום. ט"ז ס"ק כ"ג.

^ת. דלאו כרות גיטא הוא, דיש שיור בדיבור.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

בקרקע בין במטלטלין בין פירש השוור בין לא פירש, בין היו לו נכסים
אחרים חוץ מאלו בין לא היו לו, ואפי' כתב לו עצמך וכל נכסיי קנויים
לך חוץ מדבר פלוני^א, לא יצא לחירות ולא קנה הנכסים.

^א. ודעת התוס' והרא"ש דבכה"ג יצא לחירות, ועיין בש"ך ס"ק ס"ח.